

Tương Lai Nào Cho Việt Nam?

Ngày 30-4-1975, Bắc quân cộng sản xâm lược hoàn thành việc cưỡng chiếm miền Nam Việt Nam. Công trình xây dựng một chế độ tự do, dân chủ của quân, dân miền Nam suốt 20 năm (1955-1975) bỗng chốc bị cuốn theo chiều gió. Từ đó đến nay, cộng sản Việt Nam (CSVN) ra sức hủy diệt chế độ Việt Nam Cộng Hòa, với mục đích là thiết lập một chế độ mới cường tyn, phi nhân, được che dấu dưới danh xưng mỹ miều “Xã Hội Chủ Nghĩa” để thay thế chế độ Cộng Hòa, đây nhân bản, của miền Nam VN. CSVN có 73 năm tại miền Bắc, và 43 năm tại miền Nam để xây dựng chế độ này. Ngày nay, chúng ta đã có đủ thời gian để đánh giá chế độ do CS Bắc Việt cầm quyền ảnh hưởng đến VN ra sao, đồng thời phán đoán xem hậu quả tương lai VN đối với những người dân còn sống dưới sự cai trị của chế độ CSVN?

1. Nền giáo dục của cộng sản VN có mục đích gì?

Vào thời gian đầu, sau khi miền Nam VN bị CS Bắc Việt biến thành nô dịch, CSVN đẩy mạnh việc tuyên truyền cho chế độ CS, mục tiêu là xóa bỏ hoàn toàn nền giáo dục của miền Nam, vì nền giáo dục thời cs chỉ là “công cụ của chế độ”, “có nhiệm vụ thi hành các chính sách, củng cố quyền lực cho ĐCSVN.” Vì thế, ngay từ nhỏ, các em học sinh tiểu học đã được học phải trung thành với Đảng, mục đích biến các em thành tay sai của CS cầm quyền. Ý niệm này đã đầu độc, tẩy não đối với trí óc non nớt của các em. Thật không may mắn, các em đã không được học thể nào yêu thương cha mẹ, anh em; kính yêu ông bà.

Nền giáo dục của CSVN lấy lý thuyết của cộng sản Nga làm nền tảng, các nước cộng sản đều được xem là anh em một nhà, nên lý tưởng quốc gia trở nên mờ nhạt. Văn hóa dân tộc, ý thức về cội nguồn dân tộc chẳng là gì đối với người cộng sản, khi mục tiêu của họ là “một thế giới đại đồng”. Chẳng có gì ngạc nhiên khi sách giáo khoa cộng sản không dạy cho học sinh tấm gương của các vị anh hùng dân tộc trong hơn 4,000 năm giữ nước và dựng nước của người Việt, mà chỉ chú trọng đến những lịch sử được ngụy tạo của cộng sản Việt Nam sau này. Gần đây, môn Sử và vài môn học khác không còn được ghi trong chương trình phổ thông trung học. Điều này cho thấy mục tiêu xấu xa của CSVN chỉ mục đích đào tạo lớp người ngu dốt, vong bản phục vụ cho bọn cầm quyền cộng sản VN.

2. Nền giáo dục của CSVN đào tạo ra loại người nào?

Sau 1975, hai miền Bắc, Nam VN thay vì được thống nhất; cả nước sẽ được sống trong thanh bình và hạnh phúc thì bọn cộng sản cầm quyền đã thực hiện chính sách nô dịch dân VN, sẵn sàng lệ thuộc cộng sản Tàu.

Nhìn vào các thành phố lớn, chúng ta thấy toàn là các nhà chọc trời ngất ngưỡng, các khách sạn 5 sao, các khu nghỉ mát sang trọng, các cuộc thi hoa hậu quốc tế, các trường học với tiêu chuẩn quốc tế, các đường cao tốc hiện đại... Đây chỉ là phần rất nhỏ của tầng băng hà nổi trên mặt biển mà mọi người thấy được; phần to lớn của tầng băng chìm sâu dưới lòng đại dương tối tăm thì chẳng ai nhìn thấy! Bởi vì những thay đổi ấy đều là tài sản của các công ty ngoại quốc với vốn của ngoại quốc. VN nếu có đóng góp, thì đó là đất đai được chiếm làm của riêng, đem bán cho lợi tức chớp bu của CS Hà Nội.

Qua những tin tức ghi nhận được qua các phương tiện truyền thông, chúng ta biết rất nhiều tin tức tiêu cực về Việt Nam, nên phần nào hiểu được sự thật về những hình ảnh xã hội được CSVN tô hồng chuốt lức. Những hình ảnh xa hoa ấy chỉ tập trung ở các thành phố lớn. Đại đa số dân chúng, nhất là tại nông thôn vẫn phải chịu đựng đói nghèo.

Một người dân, còn ở trong nước Việt Nam, đau đớn thú nhận, **“Tôi và bạn, chúng ta là những kẻ đần độn ở một đất nước thất bại.”** Người thì nhận xét **“Buồn cho tuổi trẻ hôm nay... MỘT DÂN TỘC VÔ PHÚC”, “MỘT DÂN TỘC BỊ ĐÀU ĐỘC TỪ NGỌN ĐẾN TẬN GỐC”**.

Họ có quá lời không khi nhận xét về chế độ do cộng sản VN cai trị, với việc lạm dụng rất nhiều tiền thuế của người dân?

Chúng ta thử nhìn vào các “thành tích” của CSVN trong mọi lãnh vực, để thấy sự thực, và thấy Đảng CSVN đã lừa dối người dân Việt như thế nào trong thời gian rất dài, tính đến nay đã hơn 80 năm.

Mọi lãnh vực như giáo dục, y tế, văn hóa, xã hội, kinh tế... đều đầy dẫy các chuyện tiêu cực, đều suy thoái, ảnh hưởng nặng nề đến đời sống vật chất và tinh thần của người dân.

Sau 1975, kinh tế tư bản của miền Nam bị đánh giá là “tư bản mại bản, bóc lột”, bị triệt tiêu lập tức, và thay thế bằng nền kinh tế chính trị độc tài của chế độ CS, được núp danh dưới danh từ “XHNCN”, rút cuộc cả nước xuống vực thẳm đói nghèo. Mười năm sau, 1986, CSVN buộc phải trở lại “kinh tế thị trường” của chủ nghĩa tư bản, nhưng đó chỉ là một giải pháp kinh tế khập khểnh, chỉ để trục lợi riêng cho giai cấp cầm quyền. Kết quả, các xí nghiệp quốc doanh thua lỗ vẫn được duy trì, tiền đầu tư của ngoại quốc không giúp cải thiện đời sống người dân mà chỉ giúp cán bộ, đảng viên CS giàu sụ, thành các tư bản đồ, có tiền xây dinh thự sang trọng tại địa phương, có tiền cho con du học tại nước ngoài, hay tậu nhà ở ngoại quốc. Chưa bao giờ nạn tham nhũng lại trầm trọng như dưới thời

cộng sản. Thiên đường cộng sản là có thực đối với các lãnh đạo CS chóp bu; trong khi đại đa số thường dân vẫn sống trong cảnh đói nghèo, không đủ cơm ăn, áo mặc, không có tiền cho con đi học...

Nền y tế cũng đầy các nạn tiêu cực, khiến người dân khôn khổ khi phải đến các bệnh viện. Nhìn hình ảnh người dân nằm la liệt trên các hành lang của bệnh viện chữa trị ung thư, chúng ta không khỏi đau lòng. Trong khi cán bộ, đảng viên được điều trị tại bệnh viện riêng với bác sĩ ngoại quốc, thậm chí được ra nước ngoài trị bệnh, thì người dân nghèo không đủ giường nằm trong các bệnh viện chật hẹp, trên giường có 2 bệnh nhân, dưới giường cũng có bệnh nhân nằm ngay trên sàn nhà. Các trường hợp giải phẫu lại được chia thành 2 loại: loại có phong bì (đút lót tiền cho bác sĩ và y tá), và loại không phong bì (không có tiền đút lót cho toán bác sĩ, y tá, nên nhiều bệnh nhân bị chết do không được điều trị bằng phương tiện tốt, thuốc tốt...). Gần đây, chúng ta còn nghe một tin chấn động trong ngành y tế của CS VN. Đó là bà bộ trưởng Y Tế còn cho sử dụng thuốc giả để điều trị cho bệnh nhân ung thư. Vậy mà bà bộ trưởng này hiện nay vẫn tại vị (Nguyễn Thị Kim Tiến). Đúng là chuyện chỉ có thể xảy ra trong thời cộng sản.

Nền giáo dục CS, cái nôi của chế độ mới, lại là nỗi thất vọng ê chề của những người dân có lương tri, và biết quan tâm đến tiền đồ của dân tộc. Nhận xét về nền giáo dục này, một nhà giáo trong nước thì cho rằng đó chỉ còn “một nền giáo dục chợ búa”! Có bạn trẻ thì phần nộ nhận xét:

- “Đây chỉ là nền giáo dục vuốt đuôi và bùng nổ của hệ thống nhồi sọ đã sinh sản ra những thế hệ tuổi trẻ mang tính lệ thuộc theo bầy đàn để đáp ứng những nhu cầu mà guồng máy cầm quyền độc tài muốn thấy” (Nguyễn Thạch-Dân Làm Báo).

Cô giáo Trần Thị Lam, người viết bài thơ nổi tiếng “Đất Nước Minh Ngô Quá Phải Không Anh?” (Tháng 4, 2016), đặt ra nhiều thắc mắc, trong đó có 2 câu liên quan đến ngành giáo dục như sau:

- Việt Nam có 9,000 giáo sư, 24,000 tiến sĩ nhưng không có bất kỳ bằng sáng chế nào. Vậy những giáo sư, tiến sĩ đó, họ làm gì?

- Giáo dục Việt Nam cải cách không ngừng, vậy tại sao 63% sinh viên thất nghiệp khi ra trường?

Nạn tham nhũng đã thành “quốc nạn” của Việt Nam, nên ngành giáo dục cũng không ngoại lệ. Cán bộ giáo dục mua bán bằng giả để được tị chức, lên chức; bộ trưởng giáo dục đương nhiệm mới đây đã bị một giáo sư tố cáo “đạo văn”. Thầy cô giáo bị tố cáo ép học trò học thêm. Thầy giáo ép nữ sinh đổi tình lấy điểm. Thầy giáo tiểu học xâm phạm tình dục học trò. Cô giáo nhà trẻ cho trẻ uống thuốc ngủ để khỏi phải trông. Cô giáo bị

cán bộ Giáo Dục ép phải tiếp khách của ngành... Đầu năm 2018, có 2 sự việc trong ngành giáo dục CSVN khiến nhiều người rất bất bình. Chuyện thứ nhất xảy ra tại trường tiểu học Bình Chánh, Bến Lức, Long An. Một cô giáo tiểu học, do phạt học sinh quỳ gối, đã bị một nhóm phụ huynh đến tận lớp học (trong đó có một đảng viên CSVN) bắt phải quỳ gối 40 phút, trước mặt một số giáo viên trong trường. Chuyện thứ hai xảy ra tại trường trung học cơ sở Tân Thạch, Bến Tre. Một nam sinh tức giận vì thấy cô giáo phạt một bạn học trong lớp, đã chửi cô giáo, và nhảy vào bóp cổ cô giáo! Bao lực học đường ngày càng tăng, học sinh dưới mái trường CS đã phạm tội khi tuổi đời còn rất nhỏ.

Khi ra nước ngoài, một số lớn người dân trong nước, đa số có chức quyền hoặc được hưởng lợi từ chế độ CS, dù đi lao động, du học, du lịch, công tác... đã từng bị bắt về tội trộm cắp. Thật không còn gì đáng xấu hổ hơn! Các cô gái VN đi “du lịch” tại Singapore, Mã Lai... thì bị giữ lại điều tra ngay tại phi trường, vì bị nghi là gái mại dâm; một số người Việt tại Hoa Kỳ đang lo lắng chờ ngày bị trục xuất về nước vì nhập cảnh lậu; một số đông người Việt tại Đức thì bị cảnh sát truy nã vì gia nhập các nhóm xã hội đen phạm tội trộm cướp, giết người, buôn ma túy...; người Việt tại Úc và Anh thì phạm tội trồng cần sa... Toàn là những chuyện làm nhục quốc thể, khiến tổng giám mục Ngô Quang Kiệt, cách đây nhiều năm, phải tuyên bố:

- “Tôi thấy thật xấu hổ khi cầm sổ hộ chiếu của nhà nước cộng sản VN.”

Ở nước ngoài, những viên chức CSVN loại thường thì ăn cắp, ăn cướp; loại có địa vị cao như viên chức ngoại giao thì buôn lậu (sừng tê giác cách đây nhiều năm, hay vi cá mập mới đây). Trong nước ngày nay, người dân nhậu bia nhiều, đọc sách ít, ham mê các trò giải trí rẻ tiền. Thanh niên cả nam lẫn nữ lao vào nếp sống hưởng thụ vật chất, như tham dự hội uống bia, cầu hôn thần tượng ca nhạc hay phim ảnh Đại Hàn, chờ chức để được vào công viên bơi lội miễn phí. Mới đây có người còn cởi quần áo chạy ngoài đường để ăn mừng đội bóng Việt Nam U23 được vào chung kết giải bóng đá khu vực châu Á! Tại miền Nam VN trước 1975, chưa bao giờ có cảnh thanh thiên, thiếu nữ phát điên vì bóng đá, khóa thân chạy ngoài đường như vậy. Đây chẳng qua là sản phẩm của nền giáo dục CS băng hoại, được núp danh dưới danh xưng “XHHCN mỹ miều”, hay sao? Làm gì còn “đế quốc Mỹ”, hay “Ngụy” tại Việt Nam để mà đổ thừa!

Đầu năm 2018 vừa qua, vào dịp Tết Mậu Tuất, chúng ta chứng kiến nhiều buổi lễ thu hút rất đông người tham dự. Lễ “khai ấn” tại đền Đức Thánh Trần, có các viên chức cao cấp của CS Hà Nội, như “chủ tịch nước” Trần Đại Quang, tham dự. Cả chục ngàn người tràn ra đường tham dự lễ “cúng sao giải hạn”, rồi các buổi lễ ở chùa, ở đình... nơi người đi lễ đốt vàng mã thả cửa, nhét tiền cả vào tay tượng Phật, tượng Thánh, Thần; giành giật các món lộc của Thánh, của Thần đem về nhà làm của riêng để lấy hên... CS là người vô thần, đâu có niềm tin tôn giáo, nhưng họ đã để người dân đi lễ đông đảo ở các đền, đình, miếu, chùa... vừa được tiếng là cho dân tự do tín ngưỡng, vừa khuyến khích các hoạt

động mê tín có tính cách “ngu dân”, làm lợi cho chế độ. Trong khi cả ngàn người đổ ra đường ăn mừng chiến thắng bóng đá, cả chục ngàn người ra đường cúng sao giải hạn, thì tại các thành phố lớn (Sài Gòn, Hà Nội...) chỉ có vài trăm người hay vài chục người tham gia các cuộc biểu tình chống Tàu xâm phạm lãnh thổ, biểu tình ủng hộ dân oan mất đất, ủng hộ ngư dân miền Trung chống Formosa. Tình đồng bào, đồng hương có còn hay không?

Người dân VN phần lớn đang sống trong nước, bị CS kìm kẹp và mị dân, chỉ quan tâm đến những vấn đề của cá nhân, của gia đình mình; nhưng rất thờ ơ, lãnh đạm đối với các vấn đề của xã hội, của đất nước, của dân tộc. Họ không biết họ đang đối diện với những hiểm họa cận kề. Người dân Việt gặp hiểm họa diệt chủng do Tàu cộng gây ra (thực phẩm bản, môi trường bản, văn hóa, chữ viết đang bị tiêu diệt dần...) mà vẫn sống vui, như không có chuyện gì quan trọng xảy ra. Cuối năm 2017, người dân Việt trong và ngoài nước phẫn nộ vì đề nghị “cải cách” tiếng Việt của tên Hán gian Bùi Hiền. Theo đề nghị này, thứ tiếng Việt đẹp đẽ mà chúng ta có được do công khó của các học giả Việt Nam lần ngoại quốc cả trăm năm nay, sẽ được viết và đọc giống như tiếng Tàu. Phải chăng đây là kế hoạch xóa chữ Việt, chuẩn bị cho việc sáp nhập Việt Nam vào lãnh thổ Tàu theo thỏa hiệp Thành Đô ký năm 1989?

Bài thơ sau đây của tác giả Khalil Gibran (1883-1931) không biết ra đời trong hoàn cảnh nào, nhưng giống như một lời tiên tri về nước Việt Nam thời xhcn hiện nay:

Đáng Thương Một Đất Nước

*“Đáng thương một đất nước
đầy mê tín dị đoan
nhưng không có tôn giáo*

*Đáng thương một đất nước
mặc áo mình không dệt
không trồng được lúa ăn
uống rượu nho không cất*

*Đáng thương một đất nước
gọi côn đồ anh hùng
tán dương lũ xâm lăng*

*Đáng thương một đất nước
kính cuông vọng trong mơ
thức giấc thì phủ phục*

*Đáng thương một đất nước
đã không dám phản kháng
chỉ than lúc đưa tang
cao lời trong đồ nát
phấn khí đầu dưới guom*

*Đáng thương một đất nước
lãnh tụ gian như cáo
triết gia tung hứng lời
làm nghệ thuật theo đuôi*

*Đáng thương một đất nước
tung hô lãnh chúa này
nguyên rửa hấn rời ngại
lại tung hô đũa khác*

*Đáng thương một đất nước
trí giả mê muội dân
hiền tài thì chưa sinh*

*Đáng thương một đất nước
bị chia năm xẻ bảy
mỗi vùng một sứ quân”*

3. Giải pháp nào cho Nước Việt trong hoàn cảnh tối tăm như hiện nay?

Người Việt Nam yêu nước không khỏi đau buồn cho tương lai của đất nước và dân tộc Việt. Chúng ta phải làm gì? Có người cho ý kiến như sau:

“Bạn có thể trồng lại một cánh rừng, tẩy sạch một dòng sông ô nhiễm, hiện đại hóa một ngôi làng, canh tân kỹ thuật để bắt kịp bước tiến của nhân loại... Tuy nhiên, bạn sẽ mất bao nhiêu thời gian để dựng lại con người. Với đà suy thoái văn hóa đến tận cùng như hiện nay, chắc chắn chúng ta phải mất ít nhất 100 năm, để khôi phục lại những giá trị nhân bản cốt lõi và căn bản nhất. Đúng, chúng ta cần ít nhất 100 năm, với một ý chí nhất định; còn không thì sẽ chẳng bao giờ đạt được mục đích, khi mà văn hóa không những không được bồi đắp, mà còn bị tẩy xóa hàng ngày”.

Việc này có thể thực hiện được, nhưng nếu nước Việt Nam bị giao cho Tàu khởi sự vào năm 2020, thì con dân nước Việt còn có cơ hội tẩy rửa vũng bùn CS hay lại sẽ đắm chìm trong một thời kỳ Bắc thuộc mới không biết kéo dài bao lâu?

Vài năm nay, một số bạn trẻ, cả trong nước lẫn hải ngoại đã kiên trì với việc “khai dân trí”, giúp người dân trong nước từ từ thoát khỏi cái “bẫy định hướng” của Đảng CSVN, thoát khỏi tình trạng mê muội ngày càng trầm trọng do chính sách ngu dân, và bản cứng hóa của nhà cầm quyền CS.

Để từng bước giúp người dân Việt được giải độc, bản thân mỗi người dân Việt Nam có trách nhiệm phải học hỏi để trang bị cho mình kiến thức cần thiết, tự khai trí cho mình trước, sau đó giải thích cho những người khác, gần là những người trong gia đình, rồi đến những người trong xóm, trong trường học, trong chỗ làm, trong hội đoàn, trong cộng đồng... Một người giúp cho vài người, rồi từ đó số đông hơn sẽ được “giải độc” để trở thành những con người “tử tế”, cứu thế xã hội sẽ lành mạnh hơn. **Dân trí được khai sáng, dân khí sẽ mạnh lên, và các chiêu bài lừa bịp dân của Đảng CS sẽ không còn tác dụng nữa.** Ngày nay, nhờ các phương tiện truyền thông hiện đại, nên mặt nạ của Đảng CS đã rơi xuống; nhiều người đã biết mình bị Đảng CS lừa, nhận thức được:

“Thời đại họ đang sống toàn là láo cả” (bài viết của bác sĩ Đỗ Hồng Ngọc ở Việt Nam).

Tuy nhiên đa số vì phải vật lộn với đời sống khó khăn, ý chí họ đã bị hao mòn, chúng ta cần thời gian lâu hơn, để giúp đất nước tẩy rửa nọc độc CS đã ngấm vào trí não người dân, cả trí thức lẫn thường dân, rất nhiều năm nay.

Kết luận:

Nước Việt Nam hiện nay lâm vào tình trạng thật tối tăm, và không thể có một tương lai sáng sủa với người dân còn đang sống trong nước. CSVN đã phá hủy chế độ tốt đẹp của miền Nam Việt Nam, dựng lên một chế độ mới tệ hại về đủ mọi phương diện. Nhiệm vụ của người Việt trong nước cũng như tại hải ngoại là đồng tâm, hiệp lực giải thể chế độ cộng sản, thiết lập một cơ chế mới, từng bước xây dựng lại một nền giáo dục nhân bản, một nền dân chủ pháp trị. Như vậy người dân Việt Nam mới có khả năng bảo vệ đất nước, và bảo vệ nền văn hóa dân tộc.

*Nguyễn Quốc Đống, K13/TVBQGVN
14-3-2018*

Nguồn: Internet eMail by Nguyễn Quốc Đống chuyển

*Đăng ngày Thứ Bảy, May 26, 2018
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*